

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	210
Land:	Eritrea
Kilde:	Amnesty International
Titel:	Eritrea-rapport tegner misvisende billede
Udgivet:	1. december 2014
Optaget på baggrundsmaterialet:	8. maj 2015

Eritrea-rapport tegner misvisende billede

Udlændingestyrelsens nye rapport om Eritrea tegner et misvisende billede af forholdene i det lukkede land og baserer sig på tvivlsomme kilder, mener Amnesty Eritrea-researchere. Amnesty kritiserer Udlændingestyrelsens beslutning om at bruge den i behandlingen af de 1.400 asylsager, der er sat i bero.

01 dec, 2014, kl 16:33

Udlændingestyrelsen må hurtigst muligt fremlægge yderligere dokumentation for sine højst overraskende påstande om de forbedrede forhold i Eritrea, efter at en central kilde i rapporten har trukket sig, fordi han føler sig forrådt og misbrugt.

Professor Gaim Kibreab, som er den eneste navngivne kilde i den ellers anonymiserede rapport, mener, at Udlændingestyrelsen enten har brugt ham til at "tillægge troværdighed til jeres anonyme kilder eller plukkede ord eller halve sætninger, så det passede i jeres kram".

Professorens kritik møder opbakning fra Amnesty Internationals team af Eritrea-eksperter, der stempler Udlændingestyrelsens konklusioner som "fordrejede" og "fejlagtige", særligt når det gælder den tidsubegrænsede værnepligt, brugen af børn i militæret, tortur, mishandling og de anslåede tusindvis af politiske fanger i landet.

"Der er tydeligvis foretaget en meget selektiv udvælgelse af citaterne fra Gaim Kibreab. Det er lykkedes rapportens forfattere at tage citater, der underbygger de pointer, man tilsyneladende gerne vil have frem i rapporten, mens resten af hans kritik af den tidsubegrænsede værnepligt er overladt til et appendiks. Det ligner bestillingsarbejde for at opnå en bestemt konklusion", siger Claire Beston, der er Amnestys Eritrea-researcher.

Forhastede konklusioner

Amnesty International finder det stærkt kritisabelt, at Udlændingestyrelsen på baggrund af rapporten drager forhastede konklusioner om, at den tidsubegrænsede nationaltjeneste og illegal udrejse ikke i sig selv udgør forfølgelse eller giver de pågældende krav på beskyttelse. Amnestys researchere påpeger, at rapporten er baseret på en fact finding mission, hvor ingen i landet tør udtale sig officielt, hvor rejseruten har været nøje afstemt med styret, og hvor ingen almindelige indbyggere tilsyneladende er blevet kontaktet.

Hvis Udlændingestyrelsen står fast på sin konklusion, risikerer Danmark at sende 1.400 asylansøgere tilbage til tortur og forfølgelse i Eritrea, der indtager sidstepladsen på Reporters Without Borders liste over pressefrihed.

"Det er slående, at ingen af de interviewpersoner, som den danske delegation mødte i Eritrea – med undtagelse af udenrigsministeriet – vil identificeres offentligt. Det er ikke

overraskende. Tvunget af omstændighederne under det autoritære styre er de nødt til at være yderst varsomme med, hvad de siger, for ikke at bringe sig selv eller deres forhold til regeringen i fare. Delegationen har heller ikke besøgt detentioner eller militære træningsanlæg som Sawa, hvor hæren rekrutterer og træner børn i skolealderen. Dermed har man forsømt at tegne et dækkende billede af situationen”, siger Claire Beston.

Risiko for misforhandling

Udlændingestyrelsen retter i sin rapport en indirekte kritik af informationerne fra organisationer som Amnesty International og Human Rights Watch, der ikke kan få adgang til landet og derfor baserer sin research på en lang række eksterne kilder, herunder flygtninge.

”Men rapporten overser den vigtige pointe, at der ikke eksisterer lokale organisationer, og at det er et centralt problem, at internationale menneskerettighedsorganisationer ikke må rejse ind i landet. Det viser netop graden af undertrykkelse i Eritrea. Men den viden vender de på hovedet for at legitimere sine egne synspunkter”, siger Claire Beston.

Hun hæfter sig også ved, at Eritreas regering bekræfter, at den nuværende model for værnepligt rummer nogle problemer, men at den ikke kan give nogle garantier for, om eller hvornår den vil blive ændret. Alligevel hævder Udlændingestyrelsen, at størstedelen af asylansøgerne er økonomiske flygtninge, og at de frit kan vende hjem mod at betale en strafskat på 2 procent og underskrive et såkaldt angrebrev.

”Du er ikke økonomisk flygtning, hvis du flygter fra landet for at undgå en uendelig værnepligt under et militærstyre, der bygger på systematisk undertrykkelse og udnyttelse. Det gør dig snarere til en politisk flygtning, at du forsøger at slippe væk fra et system for at undgå at blive offer for menneskerettighedsovergreb. Modellen med en strafskat er i realiteten en udnyttelse af mennesker for at undgå yderligere repressalier og andre former for straf. Desuden bliver børn også indrulleret i hæren og tvunget til militærtjeneste, hvilket i praksis svarer til at benytte børnesoldater”, siger Claire Beston.

”Vigtigst af alt er der ikke nogen entydig konklusion på, at tvangshjemsendte asylansøgere ikke risikerer straf. Selv om der måtte være sket små fremskridt i Eritrea, så er det alt for tidligt at vurdere, om de er varige. Derfor må Danmark ikke sende asylansøgere tilbage til Eritrea, så længe risikoen for tortur og mishandling består”, siger Claire Beston.

Del

Share 457

[Facebook](#)

[g+1](#)

[Google+](#)

[Post to Twitter](#) ^[1]

[Twitter](#)

[Email](#) ^[2]

[Email](#)

Print